Lieta Nr.1A26003519
Lietas arhīva Nr.1A-0035-19/2
ECLI:LV:REZT:2019:0328.1A26003519.2.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rēzeknē 2019.gada 8.aprīlī

Rēzeknes tiesa,
tiesnesis Ivars Dzindzuks,

atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2018.gada 17.decembra lēmumu Nr.1644, un

k o n s t a t ē j a:

[1] 2018.gada 19.novembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors J.Kļaviņš (turpmāk – amatpersona) sastādīja pret /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG399704 (turpmāk – amatpersonas lēmums) pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[8]panta astotās daļas.

Protokolā ir norādīts, ka 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.09 Jūrmalā pa Satiksmes ielu no Tallinas ielas puses Skolas ielas virzienā, /pers. B/ vadīja transportlīdzekli *BMW 535* ar reģistrācijas numura zīmi / TL zīme/, ar braukšanas ātrumu 44 km/h, pie maksimālā atļautā ātruma 20 km/h, ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 21 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci *Stalker Dual DSR* Nr.DD002460, pieļaujamā kļūda +/- 3 km/h. Mērierīce verificēta līdz 06.05.2019. Tādējādi /pers. B/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus Nr.101, ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu, par ko viņam uzlikts naudas sods 80 EUR apmērā.

/pers. B/ iepazinās ar administratīvās pārkāpuma protokolu un parakstīja to. Protokolā viņš norādīja, ka protokolam un lēmumam nepiekrīt, jo netika uzrādīts administratīvā pārkāpuma video ieraksts, no kura var konstatēt pārkāpumu, kā arī netika izskaidrotas tiesības (lietas 10.lapa).

[2] Sūdzībā par administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. B/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) norādījis, ka amatpersonas lēmumam nepiekrīt. Pamatojoties uz LAPK 279., 280. un 281.pantu sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt amatpersonas lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Sūdzības iesniedzēja lūgums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka saskaņā ar LAPK 149.[8]panta astoto daļu un amatpersonas lēmuma saturu, viņa iespējams izdarītā pārkāpuma objektīvu pusi veido ātruma pārsniegšana par 21 km/h ar vieglo automašīnu ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā. Sūdzības iesniedzējs kategoriski iebilst un apstrīd, ka brīdī, kad viņa braukšanas ātrums tika fiksēts ar policijas dienesta automašīnā uzstādīto radaru, viņš atradās ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības teritorijā. Viņš izbrauca no dzīvojamās mājas pagalma un atradās uz krustojuma, kad viņam pretī iegriezās policijas automašīna. Tādā veidā brīdī, kad viņa vadītais transportlīdzeklis nonāca policijas darbinieku redzeslokā, un, attiecīgi, policijas automašīnā uzstādītās ātruma mērīšanas ierīces darbības zonā transportlīdzeklis *BMW 535* atradās jau uz krustojuma un aiz ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona", līdz ar to ārpus tās darbības zonas.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tādā veidā viņa darbībās nav LAPK 149.[8]panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāva, un tieši objektīvās puses. Līdz ar to lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu.

[2.2] Sūdzības iesniedzējs pauž viedokli, ka administratīvā pārkāpuma sastāva esamība nav pierādīta ar lietā esošiem ticamiem un atbilstošā procesuālā kārtībā iegūtiem pierādījumiem, kā to nosaka LAPK 243.panta pirmā daļa. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka no ieraksta, kas uzņemts ar policijas dienesta automašīnā uzstādītu video kameru, nav iespējams konstatēt, ka viņa vadītais transportlīdzeklis atradās ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā brīdī, kad pretī paradījās policijas dienesta automašīna. Sūdzības iesniedzēja ieskatā nav konstatēta un pierādīta objektīvās puses esamība viņa darbībās un nav izslēgtas šaubas par vainas esamību.

[2.3] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka policijas darbinieka ziņojums, kas satur ziņas par viņa it kā izdarīto administratīvo pārkāpumu, nav izmantojams kā pierādījums lietā, jo pirmkārt, iegūts pārkāpjot LAPK noteikto procesuālo kārtību un otrkārt, nav atzīstams par ticamu pierādījumu saskaņā ar LAPK 243.panta astoto daļu. No LAPK 243.panta pirmās daļas nepārprotami izriet, ka secinājums par personas vainas esamību vai neesamību tai inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā, ir izdarāms tikai un vienīgi pēc pierādījumu iegūšanas un izvērtēšanas, un tikai uz lietā jau esošu pierādījumu pamata. Uz brīdi, kad tika pieņemts amatpersonas lēmums (t.i. uz vietas sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols), lietā nebija tāda pierādījuma, kā policijas amatpersonas dienesta ziņojums. Tas tika sastādīts vēlāk, t.i., jau pēc amatpersonas lēmuma pieņemšanas, un tādējādi nevarēja tikt ņemts vērā pie amatpersonas lēmuma sastādīšanas un ietekmēt to. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka iegūstot un pievienojot lietai pierādījumus jau pēc lēmuma pieņemšanas un viņa saukšanas pie administratīvās atbildības, amatpersona ir pārkāpusi LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikto procesuālo kārtību.

Aplūkojot amatpersonas dienesta ziņojumu kopsakarā ar video ierakstu no dienesta automašīnas, sūdzības iesniedzējs secina, ka video ierakstam, kā pierādījumam, trūkst ticamības. Tā laikā, kad dienesta ziņojumā sniegtās ziņas satur informāciju par viņa vainu LAPK 149.[8]panta astotajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanā, no video ieraksta šo faktu konstatēt nav iespējams.

[2.4] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka dienesta ziņojums ir pretrunā ar lietā esošo pierādījumu – viņa paša paskaidrojumiem, kuros tiek sniegts skaidrojums par lietas faktiskajiem apstākļiem un par to, ka viņš neatradās ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā, tam pretī izbraucot policijas automašīnai. Turklāt sūdzības iesniedzēja ieskatā policijas amatpersonas pieļāva procesuālo pārkāpumu, pieņemot viņa paskaidrojumus. Viņš uzstāja un vēlējās sniegt paskaidrojumus uzreiz pēc tā apturēšanas, bet policijas inspektori ignorēja izteiktos lūgumus un pat nenodrošināja viņu ar paskaidrojuma veidlapu. Iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumus tika dota viņam tikai pēc lēmumam sastādīšanas. Tādējādi paskaidrojumi ir iegūti, pieļaujot LAPK 243.panta pirmās daļas pārkāpumu, t.i., ir pieņemti jau pēc personas saukšanas pie atbildības un pretēji LAPK 243.panta pirmajai daļai nav ņemti vērā pie inkriminētā pārkāpuma esamības vai neesamības noteikšanas. Policijas inspektors J.Kļaviņš, sastādot protokolu un pieņemot lēmumu, ignorēja LAPK 243.[1]panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, ka par pierādīšanas līdzekli administratīvā pārkāpuma lietā ir uzskatāmi pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi.

[2.5] Sūdzības iesniedzējs pauž viedokli, ka amatpersona, pieņemot lēmumu, ir pārkāpusi LAPK 237.pantu, jo neizpildīja lietvedības uzdevumus administratīvā pārkāpuma lietā. Konkrētajā gadījumā amatpersona neveica lietas apstākļu savlaicīgu, vispusīgu, pilnīgu un objektīvu noskaidrošanu. Brīdī, kad policijas amatpersonas apturēja viņa vadīto transportlīdzekli, tajā bez viņa paša atradās vēl 3 pasažieri. Policijas darbinieki ilgi nespēja sniegt skaidru un likumam atbilstošu formulējumu, par ko tad viņš tika apturēts un kā izpaužas viņa it kā izdarītā pārkāpuma būtība.

Kad policijas darbinieki beidzot spēja izskaidrot pārkāpuma būtību, visi no transportlīdzeklī BMW 535 esošiem pasažieriem norādīja policijas inspektoriem, ka sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis neatradās ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā, kad tam pretī paradījās policijas dienesta

automašīna. Visi pasažieri bija gatavi un vēlējās sniegt rakstveida paskaidrojumus, bet šāda iespēja tiem netika nodrošināta no policijas darbinieku puses.

Sūdzības iesniedzējs ir pārliecināts, ka policijas darbinieku pieeja lietas izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai ir tendencioza un nav objektīva. Policijas darbinieki neveica lietas faktisko apstākļu objektīvu, pilnīgu un vispusīgu noskaidrošanu. Pirms lēmuma pieņemšanas netika pieņemti paskaidrojumi no sūdzības iesniedzēja un lieciniekiem – transportlīdzekļa pasažieriem. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šāda policijas darbinieku rīcība ir apzināta, jo sniedzamo paskaidrojumu apstākļi būtu pretrunā gan ar lēmuma saturu, gan ar lietas materiāliem jau pēc lēmuma pieņemšanas pievienotā dienesta ziņojuma (lietas 7.-8.lapa).

[3] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2018.gada 17.decembra lēmumu Nr.1644 (turpmāk – iestādes lēmums) amatpersonas lēmums atstāts negrozīts.

[3.1] Iestādes lēmumā konstatēts, ka 2018.gada 19.novembrī jaunākais inspektors J.Kļaviņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG399704 par Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 101.punkta prasību neievērošanu, un proti, par to, ka /pers. B/ 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.09 Jūrmalā vadīja transportlīdzekli *BMW 535* ar reģistrācijas numura zīmi / TL zīme/, pa Satiksmes ielu no Tallinas ielas puses Skolas ielas virzienā, ar braukšanas ātrumu 44 km/h, pie maksimālā atļautā ātruma 20 km/h, ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 21 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci *Stalker Dual DSR* Nr.DD002460, pieļaujamā kļūda +/- 3 km/h. Mērierīce verificēta līdz 06.05.2019. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – 41 km/h.

Jaunākais inspektors J.Kļaviņš pieņēma lēmumu sodīt /pers. B/ pēc LAPK 149.^{8}panta astotās daļas ar naudas sodu 80 EUR apmērā. Kā atbildību pastiprinošais apstāklis norādīts LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts. Tādējādi ar apstrīdēto lēmumu /pers. B/ saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkta prasību neievērošanu.

[3.2] Iestāde, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, pārbaudīja, vai iesniedzēja darbībās ir konstatējams LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Jaunākais inspektors J.Kļaviņš savā ziņojumā ir norādījis, ka 2018.gada 19.novembrī veica dienesta pienākumus kopā ar kolēģi. Ap plkst. 16.09 ar dienesta transportlīdzekli pārvietojās Jūrmalā pa Satiksmes ielu no Skolas ielas puses, Tallinas ielas virzienā, kur tika pamanīts transportlīdzeklis *BMW 535*, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, ar fiksēto ātrumu 44 km/h pie maksimāli atļautā ātruma 20 km/h, jo minētais ceļa posms apzīmēts ar ceļa zīmi Nr.533 "Dzīvojamā zona". Minētais transportlīdzeklis tika apturēts un pie vadītāja piegāja viņa kolēģis. Pēc kā vadītājam tika uzrādīts pārkāpuma video ieraksts no pārkāpuma vietas. Vadītājs tam nepiekrita. Transportlīdzekļa vadītājam tika piedāvāts sniegt paskaidrojumu par izdarīto pārkāpumu, taču viņš atteicās. Tika sastādīts protokols par LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. /pers. B/ iepazinās ar protokola saturu un pašrocīgi uzrakstīja, ka protokolam nepiekrīt un, ka netika izskaidrotas viņa tiesības. Policijas inspektors J.Kļaviņš norādīja, ka to vēl nepaguva izdarīt, sākotnēji ļāva iepazīties ar protokola saturu, tad izskaidros tiesības, ko arī izdarīja. Tā kā vadītājs pārkāpumam nepiekrita, policijas inspektors paskaidroja, ka sastādīs dienesta ziņojumu par pārkāpuma būtību un noskaidroja, vai vadītājs vēlēsies ar to iepazīties. Vadītājs atteicās, paskaidrojot, ka nevēlas to darīt. Tad jaunākais inspektors J.Kļaviņš devās uz dienesta transportlīdzekli, kur sastādīja dienesta ziņojumu, iepazīstināja ar tā saturu vadītāju, pēc kā vadītājs iesniedza paskaidrojumu.

Sūdzības izskatīšanas gaitā tika noskatīts pārkāpuma video ieraksts un konstatēts, ka video ieraksts sākas 19.11.2018. plkst. 16.08. Ir redzams, ka tas ir pietuvināts sešas reizes un uzņemts ar dienesta transportlīdzekļa priekšā iebūvēto video ierīci. Dienesta transportlīdzeklis brauc pa Satiksmes ielu virzienā no Skolas ielas puses, Jūrmalā. Video ieraksta 01.02 sekundē ir redzams, ka netālu no Satiksmes un Skolas ielas krustojuma virzienā no Tallinas ielas puses, pretējā braukšanas virzienā transportlīdzeklis *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, izbrauc no blakus esošās teritorijas. Video ieraksta 01.13 sekundē ātruma mērierīce fiksē iepriekš minētajam transportlīdzeklim pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma braukšanas ātrumu 44 km/h. Dienesta transportlīdzeklis video ieraksta 01.21 sekundē tiek apturēts Satiksmes un Raiņa ielas krustojuma, labajā brauktuves malā. Satiksmes un Skolas ielas krustojuma labajā pusē redzama ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona".

Aplūkojot administratīvā pārkāpuma teritoriju un video ierakstu no pārkāpuma vietas, iestāde secina, ka nokļūt līdz Satiksmes ielas un Skolas ielas krustojumam virzienā no Tallinas ielas iespējams caurbraucot Satiksmes ielu, kur pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma labajā ceļa malā nepārprotami uzstādīta ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona". Līdz minētajai vietai iespējams nokļūt arī caurbraucot Artilērijas ielu, kurā pirms Artilērijas un Pļaviņu ielas krustojuma uzstādīta ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona". Raiņa iela un Tallinas iela ir vienvirziena ielas, kurās atļauta kustība tikai no Satiksmes ielas puses. Ņemot vērā minēto, iestāde secina, ka sūdzības iesniedzējs varēja un tam vajadzēja ievērot Satiksmes ielas un Skolas ielas teritorijā uzstādītās ceļa zīmes Nr.533, jo visi piebraucamie ceļi apzīmēti ar minētajām ceļa zīmēm.

[3.3] Iestāde atzina, ka materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. B/. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, netika konstatēti. Līdz ar to iestāde ir atzinusi, ka pierādījumu kopums apstiprina un piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu.

Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā. Arī saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu policijas darbiniekiem, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Līdz ar to iestāde uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumam, jo viņi nav tieši ieinteresēti šīs lietas iznākumā.

Iestāde savos secinājumos atsaucas uz tiesu praksi, un proti:

1) Publiskās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a priori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedums lietā Nr.116008413).

2) Lai apšaubītu policijas darbinieku sniegtos paskaidrojumus par apstākļiem, kas noskaidroti, pildot dienesta pienākumus, lietā jābūt pierādījumiem, kas vismaz netieši norāda uz policijas darbinieku iespējamo ieinteresētību nepamatoti vainot pieteicēju administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedums lietā Nr.A42919409).

3) Likumdevējs ir uzsvēris, ka protokolā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par objektīvu pierādījumu un amatpersona atzīstama par objektīvu novērotāju, kamēr netiek pierādīts pretējais, piemēram, amatpersonas ieinteresētība sodīt transportlīdzekļa vadītāju vai subjektīva attieksme pret to, vai amatpersonas kļūda, fiksējot pārkāpumu (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409).

[3.4] Iestāde atsaucas uz LAPK 243.^{1}pantu un uzskata, ka par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums lietā Nr.PG399704, /pers. B/ sūdzība un paskaidrojums, jaunākā inspektora J.Kļaviņa ziņojums, video ieraksts no pārkāpuma vietas. Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, iestāde nonāca pie secinājuma, ka /pers. B/ darbības konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Minētais iestādes secinājums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.4.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. B/ 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.09 Jūrmalā, pa Satiksmes ielu no Tallinas ielas puses Skolas ielas virzienā, vadīja transportlīdzekli *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, ar braukšanas ātrumu 44 km/h.

No videoieraksta nepārprotami secināms, ka braukšanas ātrums 44 km/h tika fiksēts tieši transportlīdzeklim *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, jo mērierīces darbības zonā neatradās citi transportlīdzekļi.

[3.4.2] Iestāde secināja, ka neapstiprinājās sūdzības iesniedzēja norādītais, ka brīdī, kad tika fiksēts braukšanas ātrums, viņš neatradās ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā. No video ieraksta nepārprotami redzams, ka brīdī, kad tika fiksēts konkrētais pārkāpums, transportlīdzeklis *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, atradās ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā, ņemot vērā, ka ceļa zīmes Nr.533 darbības zonas beigas atrodas aiz Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma, bet pārkāpums konstatēts pirms minētā krustojuma.

[3.4.3] Iestāde konstatēja, ka ir saskatāmas pretrunas iesniedzēja apgalvojumā par video ieraksta uzrādīšanu. Administratīvā pārkāpuma protokolā un paskaidrojumā sūdzības iesniedzējs norāda, ka video ieraksts no pārkāpuma vietas viņam netika uzrādīts, taču sūdzībā ir minēts, ka no video ieraksta nav iespējams konstatēt, ka viņa transportlīdzeklis atradās ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā. Līdz ar to secināms, ka video ieraksts sūdzības iesniedzējam tika uzrādīts, šo faktu apstiprina arī jaunākā inspektora J.Kļaviņa dienesta ziņojums.

[3.4.4] Iestāde atzina, ka paskaidrojums tiek uzskatīts par pierādīšanas līdzekli LAPK 243.panta ietvaros. Līdz ar to iestāde sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka viņš vēlējās sniegt paskaidrojumu uzreiz pēc tā apturēšanas, bet policijas darbinieks viņa izteikto lūgumu ignorēja, atzīst par nepamatotu. Pirms rakstveida paskaidrojuma sniegšanas nepieciešams uzsākt administratīvo lietvedību, t.i., sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, kas arī tika izdarīts.

[3.4.5] Citējot Ceļu satiksmes likuma 25.panta trešo daļu, iestāde secināja, ka transportlīdzekļa vadītājam jābūt uzmanīgam uz ceļa un jāseko līdzi izmaiņām ceļu satiksmē. Vadītājam jāizvēlas attiecīgs braukšanas ātrums, kā arī tuvojoties krustojumam – regulējamam vai neregulējamam, transportlīdzekļa vadītāja uzmanībai jābūt vērstai uz iespējamu ceļa zīmju izvietojumu pie krustojuma, kurām no zināma attāluma jābūt saskatāmām.

[3.4.6] Iestāde secināja, ka ātruma mērījums veikts ar verificēto mērierīci, kura atbilst visām prasībām. Policijas darbinieki, kas veic transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontroli uz ceļiem, ir apmācīti strādāt ar radaru, tai skaitā, veikt objektīvam mērījumam nepieciešamos iestatījumus un ņemt vērā vides faktorus, kas varētu ietekmēt rādījuma precizitāti.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde secināja, ka ar lietā esošiem materiāliem apstiprinās, ka /pers. B/ atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza no 21 km/h līdz 30 km/h apdzīvotā vietā ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā. Līdz ar to viņš pārkāpa CSN 101.punktu un izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā.

[3.5] Iestāde norādīja, ka LAPK 149.^{8}panta astotā daļa ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un noteicis konkrētu lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā saturu. Līdz ar to sūdzības iesniedzējam uzliktais naudas sods 80 EUR apmērā ir tiesisks un pamatots. Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu piemēroto sodu (lietas 16.-24.lapa).

[4] Par iestādes lēmumu /pers. B/ iesniedza sūdzību, kurā lūdz atcelt minēto lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka iestāde izskatīja sūdzību paviršu, neveicot faktisko un juridisko apstākļu pārbaudi nepieciešamajā līmenī. Iestāde nepareizi novērtēja video ierakstu no policijas dienesta transportlīdzekļa. Turklāt sūdzības iesniedzējs uzskata, ka no iestādes satura izriet, ka tai nav konkrētas un vienotas nostājas par iespējama pārkāpuma izdarīšanas vietu.

Savus iebildumus sūdzības iesniedzējs pamato un pierāda ar šādiem faktiem un argumentiem:

[4.1] Sūdzības iesniedzējs pauda nostāju, ka ar video ierakstu nav apstiprināts LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzēta pārkāpuma sastāvs viņa darbībās. Uz video ieraksta redzams, ka brīdī, kad viņa vadītais transportlīdzeklis *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, nonāk policijas darbinieku redzeslokā (un attiecīgi, parādās uz video ieraksta), tas atradās nevis ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā, bet jau uz krustojuma.

[4.2] No iestādes argumentācijas sūdzības iesniedzējs secināja, ka pēc iestādes viedokļa, neatkarīgi no tā, ar kādu ceļu viņš nokļuva uz iespējama pārkāpuma konstatēšanas vietu, jebkurā gadījumā visos piebraucamos ceļos ir uzstādītas ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona", kas nozīmē, ka viņš noteikti pārkāpa ātruma ierobežojumu. Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs vērš tiesas uzmanību iestādes lēmuma pretrunīgumam.

[4.2.1] Sākumā lēmumā norādīts, ka video ieraksta 01.02 sekundē viņa vadītais transportlīdzeklis redzams netālu no Satiksmes un Skolas ielas krustojuma, virzienā no Tallinas ielas puses. Tātad, pēc iestādes nostājas, automašīna *BMW* neatradās uz paša krustojuma, bet netālu no tā. Savukārt turpmāk, argumentējot nostāju par to, ka *BMW* vadītājs jebkurā gadījumā pārkāpa atļauto braukšanas ātrumu, neatkarīgi no tā, kādā ceļā viņš nokļuva līdz ātruma piefiksēšanas vietai, iestādes lēmumā pārkāpuma vietu nosauc par "minēto vietu" un par "Satiksmes ielas un Skolas ielas krustojumu". Minētais, sūdzības iesniedzēja ieskatā, apstiprina viņa jau iepriekš pausto nostāju, ka viņa vadītā transportlīdzekļa ātrums fiksēts nevis teritorijā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.533, bet uz krustojuma. Vēl jo vairāk, iestādes lēmumā konstatēts, ka ceļa zīme Nr.533 ir uzstādīta Satiksmes un Skolas ielas krustojuma labajā pusē, bet kā norādīts iestādes lēmumā, automašīnas *BMW* ātrums 44 km/h piefiksēts pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma. Līdz ar to sanāk, ka ātruma ierobežojošu zīmi iestāde konstatēja vienā vietā (Satiksmes un Skolas ielas krustojuma labajā pusē), bet šai zīmei neatbilstošs ātrums it kā piefiksēts citā vietā (pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma). Tomēr lietā nav konstatēti apstākļi un iegūti pierādījumi, ka ātruma piefiksēšanas vietā, blakus Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojumam arī būtu ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zona.

Tādējādi sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņa darbībās nav konstatēts un pierādīts LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, t.i., atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana no 21 km/h līdz 30 km/h vietā, kura apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.533 "Dzīvojamā zona". Līdz ar to saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību jāizbeidz.

Viņa vadīts transportlīdzeklis *BMW* izbrauca no teritorijas, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.533 un ātrumu – 44 km/h policijas inspektori piefiksēja transportlīdzeklim, kad tas jau brauca pretējā braukšanas virzienā pa Satiksmes ielu. Ziņu par ātrumu ierobežojošo zīmju esamību attiecīgajā posmā lietas materiālos un lēmumos nav. Sūdzības iesniedzēja ieskatā iestādes secinājums pat ātrumu ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā ir pamatots uz pieņēmuma, nevis uz pierādījumu pamata. Turklāt no lēmuma satura viņš konstatēja, ka iestāde, izvērtējot uzņemto video ierakstu, nevar nonākt pie viennozīmīga secinājuma par viņa vadīta transportlīdzekļa atrašanās vietu ātruma fiksēšanas brīdī. Ņemot vērā tiesu praksē plaši nostiprinātās atziņas, ja nav izslēgtas šaubas par personas vainu, tad LAPK 243.panta otrajā daļā iestādei noteiktais pierādīšanas pienākums ir atzīstams par neizpildītu.

[4.2.2] Apstāklis, ka ceļa zīme Nr.533 ir uzstādīta Satiksmes un Skolas ielas krustojuma labajā pusē, ir konstatēts pamatojoties uz video ierakstu no policijas dienesta transportlīdzekļa. Tomēr sūdzības iesniedzēja ieskatā no iestādes lēmuma satura nav iespējams konstatēt, uz kādu pierādījumu pamata ir nodibināti apstākļi par to, ka ceļa zīme Nr.533 ir uzstādīta pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma labajā pusē un pirms Artilērijas un Pļaviņu ielas krustojuma, un līdz ar to šie argumenti nav pamatoti likumā noteiktajā kārtībā.

[4.2.3] Sūdzības iesniedzējs par neatbilstošu normatīva regulējuma prasībām atzīst iestādes lēmumā izteikto pieņēmumu par to, ka neatkarīgi no tā, pa kādu ceļu viņš nokļuva līdz iespējamā pārkāpuma fiksēšanas vietai, tas pārkāpa attiecīgām teritorijām uzstādītos ātruma ierobežojumus. Lietā netika iegūts neviens pierādījums tam, ka viņš pārkāpa un neievēroja ātruma ierobežojumus uz ceļa vietā, kur ātrumu fiksēja policijas inspektors. Apstādinot viņu, policijas inspektors nenoskaidroja, pa kādu ceļu viņš nokļuva līdz apstādināšanas vietai. Līdz ar to nav pamata iestādes lēmumā izteikt pieņēmumus par iespējamo maršrutu un ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu vai neievērošanu tajā.

[4.3] Iestādes lēmumā nav izvērtēti viņa iebildumi par to, ka policijas inspektors pārkāpa un neievēroja LAPK 237.panta prasības, jo pārkāpuma konstatēšanas brīdī netika noskaidroti tā apstākļi, un proti, netika paņemti paskaidrojumi no pasažieriem, kuri atradās automašīnā *BMW*. Pasažieri bija gatavi un gribēja sniegt rakstveida paskaidrojumus, bet šāda iespēja tiem netika nodrošināta no policijas darbinieku puses (lietas 3.-5.lapa).

[5] 2019.gada 18.februārī tiesā saņemts iestādes pārstāves paskaidrojums lietā, kurā norādīts, ka iestāde pilnībā nepiekrīt /pers. B/ sūdzībā minētajam. Iestāde kategoriski nepiekrīt /pers. B/ apgalvojumam, ka ātruma pārkāpums fiksēts Satiksmes un Raiņa ielu krustojumā. No video ieraksta secināms, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis maksimālo ātrumu 44 km/h sasniedza video ieraksta 01.13 sekundē, kas fiksēts pirms Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma. Turklāt video ieraksts pietuvināts sešas reizes. Ja pārkāpums būtu fiksēts krustojumā, tik un tā sūdzības iesniedzējs pārkāptu ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" prasības, jo minētās ceļa zīmes darbības zona (sūdzības iesniedzēja braukšanas virzienā) beidzas aiz Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma. Lietā nav nozīmes apstāklim cik metrus pirms ceļa zīmes darbības beigām sūdzības iesniedzējs pārsniedza ātrumu. CSN ir konkrēti noteikts, kad beidzas 20 km/h ātruma ierobežojums. Konkrētajā gadījumā ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zona beidzas aiz krustojuma, bet administratīvais pārkāpums konstatēts pirms Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma.

Sūdzības iesniedzējam, vadot transportlīdzekli, bija jābrauc atbilstoši satiksmes organizācijai. Turklāt no sākotnējā paskaidrojuma secināms, ka sūdzības iesniedzējs nemaz nenoliedz, ka viņš redzēja viņa braukšanas virzienā vērā ņemamo ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" prasību. Sūdzības iesniedzējs nenoliedz, ka viņam bija saprotama tās prasība, kā arī nenorāda uz iespējamiem šķēršļiem uztvert ceļa zīmes Nr.533 prasības. Līdz ar to iestāde uzskata, ka

nekļūdīgi tika secināts, ka sūdzības iesniedzējs apzināti ir ignorējis ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Sūdzības iesniedzējs lieciniekus norādīja tikai sūdzībā par iestādes lēmumu, sākotnējos lietas materiālos tas netiek norādīts. Turklāt konkrētajā gadījumā liecinieku liecības vērtējamas kritiski, jo viņi savstarpēji ir pazīstami, līdz ar to ir ieinteresēti lietas iznākumā.

Iestāde uzskata, ka /pers. B/ sūdzībā izklāstītie apstākļi ir vērsti uz to, lai izvairītos no administratīvās atbildības. Turklāt iestādes ieskatā apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs subjektīvi paužot citu viedokli un uzskata, ka iestādes lēmums nav pamatots, nenorāda uz to, ka iestādes viedoklis ir nepareizs. Proti, apstāklis, ka iestādes lēmuma saturs nav atbilstošs personas gribai, pats par sevi nenozīmē, ka tās rīcība ir prettiesiska un lēmums pieņemts nepamatoti (lietas 32.-33.lapa).

[6] Pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja lūgumu, tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{6}panta pirmo daļu nolēma administratīvā pārkāpuma lietu skatīt mutvārdu procesā.

[6.1] Sūdzības iesniedzējs /pers. B/ tiesas sēdē sūdzību uzturēja un paskaidroja, ka 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.09 Jūrmalā pa Satiksmes ielu no Tallinas ielas puses viņš vadīja automašīnu *BMW 535* ar reģistrācijas numura zīmi / reģistrācijas numurs/, un pēc policijas norādījuma apstājās aiz Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma. Ceļa zīme Nr.534 atrodas pirms Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma. Viņš izbrauca no piecstāvu mājas, kas atrodas Raiņa ielā. Tad, braucot pa Līču ielu, iebrauca daudzdzīvokļu māju pagalmā. Pa neaizvērtām vārtiem no pagalma viņš izbrauca uz Tallinas ielu, pagriežoties pa labi (maršruts ir norādīts piestādītajā izdrukā no Google Maps). Viņš visu laiku maldījās. Tad uz Tallinas ielas, uz pieturas viņš apgriezās, un atpakaļgaitā izbrauca uz Satiksmes ielu. Braucot pa Satiksmes ielu, policijas automašīnu viņš pamanīja, kad līdz Raiņa un Satiksmes ielu krustojumam bija kādi 20-30 metri. Policijas mašīna atradās 30 līdz 50 metru attālumā no šī krustojuma. No apgriešanas un līdz apstāšanai aiz Raiņa un Satiksmes ielu krustojuma viņa vadītās automašīnas maksimālais ātrums bija 25-30 km/h. Viņš piebremzēja un apstājās, jo policijas mašīna sāka lēni braukt. Policijas mašīna apstājās un ieslēdza bākugunis. Braucot, viņš skatījās uz spidometru, ātrums bija līdz 30 km/h. Viņš nepiekrīt videoierakstā fiksētajam, ka viņš brauca ar ātrumu 44 km/h. Šis ātrums varēja būt fiksēts citai automašīnai, kura brauca Tallinas ielas virzienā. Pie tam ātrums videoierakstā raustās. Brauktajā maršrutā viņš neredzēja ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" un "Dzīvojamās zonas beigas", izņemot zīmi pirms Raiņa un Satiksmes ielu krustojuma. Viņš brauca, ievērojot visas ceļa zīmes. Kā viņš nokļuva pie dzīvojamas mājas Raiņa ielā, izskaidrot nevar.

Kad viņu apturēja, policijas darbinieks paņēma dokumentus un pat nepaskaidroja sakarā ar kādu pārkāpumu viņš tika apturēts. Tā kā pie viņa ilgi neviens no policijas darbiniekiem negāja, viņš vairākas reizes gāja pie policijas mašīnas un prasīja, kāpēc tik ilgi, bet policijas darbinieki lika gaidīt. Viņam pateica, ka viņš ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu. Viņš lūdza parādīt viņam videoierakstu, bet policijas darbinieki turpināja kaut ko rakstīt un teica, ka jāgaida. Videoieraksts viņam tā arī netika uzrādīts. Aptuveni pēc 40 minūtēm pie viņa mašīnas pienāca policijas darbinieks ar sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu. Kad protokolu viņam izsniedza, viņš gribēja tajā ierakstīt savus iebildumus, ka nepiekrīt protokolam, bet policijas darbinieks kategoriski pateica, ka to nedrīkst darīt un lai iet tiesā pierādīt nevainīgumu. Tad viņš protokolā pašrocīgi uzrakstīja, ka protokolam nepiekrīt. Tāpat viņš lūdza policijas darbiniekus pieņemt no viņa paskaidrojumu un tas viņam izdevās tikai pēc protokola parakstīšanas. Viņš lūdza policijas darbiniekus izskaidrot viņam tiesības, bet viņi ignorēja viņa lūgumu. Kurā laikā tika uzrakstīts dienesta ziņojums, viņam nav zināms. Policijas darbinieks pateica, ka dienesta ziņojumu pieliks klāt, bet viņu ar to neiepazīstināja. Kad viņam izsniedza protokola otro eksemplāru, viņš kopā ar /pers. F/ aizgāja pie policijas darbiniekiem un palūdza paskaidrojuma veidlapu, kurā uzrakstīja savu paskaidrojumu. Arī pēc paskaidrojuma uzrakstīšanas, policijas darbinieki nevarēja izskaidrot pārkāpuma būtību. Viņš nevar paskaidrot, ko policijas darbinieki darīja dienesta automašīnā no plkst. 16.09 līdz plkst. 17.11. Policijas darbiniekus neinteresēja viņa paskaidrojumi. Kopā ar viņu mašīnā atradās vēl trīs pasažieri, no kuriem netika pieņemti paskaidrojumi.

[6.2] Liecinieks/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka 2018.gada 19.novembrī Jūrmalā tika apturēta automašīna *BMW*, kuru vadīja /pers. B/. Mašīnā vēl bija viņš pats, /pers. H/ (viņi sēdēja aizmugurē) un /pers. I/ (sēdēja uz priekšējā pasažieru sēdekļa). Viņi brauca no piekrastes puses uz sporta halli, bet tā kā nepārzina Jūrmalu, aizmaldījās. Izbraucot no kaut kāda pagalma un aizbraucot līdz ielas galam, viņi apstājās. /pers. B/ mēģināja noskaidrot ceļu. Tad /pers. B/ iegriezās atpakaļgaitā un turpināja braukt ar ātrumu 25 km/h. Policijas mašīnu viņš pamanīja, kad tā bija pavisam tuvu. Policija viņus apturēja ar bākugunīm, aiz krustojuma, t.i., aiz zīmes Nr.534 darbības zonas. Braukājot pa Jūrmalu, viņš pievērsa uzmanību ceļa zīmēm, bet zīmi "Dzīvojamā zona" neredzēja.

Kad viņus apturēja, pienāca policijas darbinieks un palūdza uzrādīt dokumentus. Policijas darbinieks nepaskaidroja apturēšanas iemeslus. Pēc kādām 20 minūtēm viņš atgriezās ar sastādīto protokolu. Līdz protokola atnešanas neviens no viņiem no mašīnas nebija izkāpis. Policijas darbinieks redzēja, ka mašīnā atradās vairāki cilvēki. /pers. B/ iepazinās ar protokolu un pateica policijas darbiniekam, ka nesaprot pārkāpuma būtību, jo pa ceļam nebija nekādu aizliedzošu zīmju. /pers. B/ protokolā uzrakstīja savas piezīmes, kaut policijas darbinieki teica, ka to nedrīkst darīt. /pers. B/ bija izkāpis no mašīnas un ilgi runāja ar policijas darbiniekiem pie dienesta mašīnas, uzstāja iedot viņam veidlapu, lai varētu uzrakstīt paskaidrojumu. Viņš pats arī bija izkāpis no mašīnas un uzsvēra policijas darbiniekam, kāpēc viņi ilgi tiek aizkavēti (viss process ilga gandrīz stundu), un kāpēc nevar izskaidrot pārkāpuma būtību. /pers. B/ lūdza policijas darbiniekiem uzrādīt videoierakstu un kaut ko viņš tur skatījās. Viņam nav zināms, vai policijas darbinieks rakstīja dienesta ziņojumu. Ja tādu rakstīja, tad dienesta mašīnā. /pers. B/ norādīja policijas darbiniekam, ka viņam netika izskaidrotas tiesības. Kad /pers. B/ iesniedza policijas darbiniekiem paskaidrojumu, viņi nemēģināja kaut ko precizēt. Uzskata, ka viņi ierakstīja protokolā to, ko uzskatīja par vajadzīgu un neko mainīt netaisījās. Atpakaļceļā viņi skatījās Google Maps un pārliecinājās, ka nekādu pārkāpumu /pers. B/ nebija izdarījis. No pasažieriem policijas darbinieki paskaidrojumus nebija paņēmuši, paši viņi to arī nelūdza.

[6.3] Liecinieks/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka 2018.gada 19.novembrī ap plkst.16.00 viņš kopā ar /pers. B/, /pers. F/ un /pers. I/ ar automašīnu *BMW 535* brauca pa Jūrmalu. Pie stūres bija /pers. B/. Viņš pats sēdēja aizmugurē, aiz vadītāja. Priekšā sēdēja /pers. I/. Jūrmalā viņi iebrauca no Rīgas puses. Braukājot pa Jūrmalu, viņi bija iebraukuši piecstāvu mājas pagalmā, kur /pers. B/ bija darīšanas. Pēc tā viņi aizmaldījās un nevarēja atrast ceļu. /pers. B/ vadītais transportlīdzeklis tika apturēts netālu no dzelzceļa stacijas. Policija viņus apturēja ārpus zīmes Nr.534 darbības zonas, aiz krustojuma. Uzskata, ka ieslēgtās bākugunis attiecās uz /pers. B/ vadīto transportlīdzekli. Piegāja policijas darbinieks un palūdza dokumentus, nepaskaidrojot apturēšanas iemeslus. Pagāja kādas 20 minūtes un policijas darbinieks atgriezās ar sastādīto protokolu. /pers. B/ bija sašutis no protokolā norādītā pārkāpuma. Viņš personīgi protokolu nebija redzējis, bet saprata, ka protokols bija par ātrumu. /pers. B/ jautāja policijas darbiniekam, ko tieši viņš bija pārkāpis, kādu ceļa zīmi un kurā zonā. /pers. B/ bija pierakstījis protokolā, ka nepiekrīt tam. Viņš neatceras, vai policijas darbinieks teica, ka nedrīkst veikt pierakstus protokolā. /pers. B/ bija piegājis pie policijas darbiniekiem un lūdza uzrādīt video ierakstu. Viņam nav zināms, vai /pers. B/ tika uzrādīts video ieraksts. Viņus aizkavēja uz pusotru stundu, jo policijas darbinieks rakstīja dienesta ziņojumu. Kad atdeva protokolu, /pers. B/ rakstīja paskaidrojumu. Policijas darbinieks redzēja, cik cilvēku bija mašīnā, bet no pasažieriem paskaidrojumus neņēma. Viņi paši nebija lūguši policijas darbiniekus fiksēt vai iedot viņiem pašiem uzrakstīt paskaidrojumus. Vēlāk viņi pētīja Google Maps, bet tādas zīmes neatrada. Uzskata, ka /pers. B/ brauca ar ātrumu ne vairāk par 20-25 km/h, ātrumu viņš redzēja spidometrā, kā arī sekoja ceļa zīmēm. Braucot, viņi nebija redzējuši ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" un "Dzīvojamās zonas beigas", vienā brīdī viņiem pat bija ieslēgta GPS navigācija.

[6.4] Tiesas sēdē tika pārbaudīti arī lietas materiālos esošie pierādījumi, un proti:

- 2018.gada 19.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PG399704, kurā atspoguļotas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona (lietas 10.lapa);

- /pers. B/ paskaidrojums, kurā viņš norādīja, ka sakarā ar 2018.gada 19.novembra notikumu policijas darbinieks nespēja izskaidrot viņam pārkāpuma būtību, viņam netika uzrādīts video ieraksts, netika izskaidrotas tiesības. Dokumentu sastādīšanas laikā viņš tika aizkavēts uz stundu (lietas 11.lapa);

- Ceļu policijas bataļjona 11.rotas jaunākā inspektora J.Kļaviņa 19.11.2018. dienesta ziņojums, kurā norādīts, ka 19.novembrī, veicot dienesta pienākumus kopā ar kolēģi, viņi ar dienesta automašīnu pārvietojās Jūrmalā pa Satiksmes ielu, virzienā no Skolas ielas uz Tallinas ielu, un pamanīja automašīnu *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, kurai tika fiksēts ātrums – 44 km/h pie maksimāli atļautā ātruma 20 km/h, jo minētais ceļa posms ir apzīmēts ar ceļa zīmi Nr.533 "Dzīvojamā zona". Transportlīdzeklis tika apturēts un pie vadītāja pienāca kolēģis. Tad vadītājs pienāca pie dienesta transportlīdzekļa, kur viņam tika uzrādīts video ieraksts ar viņa izdarīto pārkāpumu. Vadītājs tam nepiekrita. Vadītājam tika piedāvāts aizpildīt paskaidrojumu par izdarīto pārkāpumu, taču viņš atteicās. Kad protokols tika sastādīts, viņš devās pie vadītāja, lai iepazīstinātu viņu ar to. Vadītājs izlasīja protokolu un pašrocīgi tajā uzrakstīja, ka protokolam nepiekrīt (vietā, kur ir rakstīts, ka viņam tiesības netika izskaidrotas, viņš vadītājam paskaidroja, ka līdz

tam viņi vēl netika). Par cik vadītājs pārkāpumam nepiekrita, vadītājam tika izskaidrots, ka tiks sastādīts dienesta ziņojums. Vadītājs izrādīja vēlēšanos iepazīties ar dienesta ziņojumu. Tad viņš dienesta automašīnā sastādīja dienesta ziņojumu un iepazīstināja ar to vadītāju. Pēc tā vadītājs iesniedza savu paskaidrojumu (lietas 12.lapa);

- CD disks ar videoierakstu no 2018.gada 19.novembra /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietas Nr.PG399704 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību izskatīšanas nodaļas inspektores M.Vīgantes 14.12.2018. ziņojums, no kuriem izriet, ka video ieraksts sākas 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.08.00. Tiek uzņemts ar dienesta transportlīdzekļa priekšā iebūvēto video ierīci, video ieraksts ir pietuvināts sešas reizes. Dienesta transportlīdzeklis brauc pa Satiksmes ielu virzienā no Skolas ielas puses, Jūrmalā. Plkst. 16.09.02. ir redzams, ka netālu no Satiksmes un Skolas ielas krustojuma virzienā no Tallinas ielas puses, pretējā braukšanas virzienā transportlīdzeklis *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, izbrauc no blakus esošās teritorijas. Plkst. 16.09.13. ātruma mērierīce fiksē iepriekš minētajam transportlīdzeklim pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma braukšanas ātrumu 44 km/h. Dienesta transportlīdzeklis plkst. 16.09.21 tiek apturēts Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojumā, labajā brauktuves malā. Satiksmes un Skolas ielas krustojuma labajā pusē redzama ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona".

Lietas izskatīšanas gaitā tika pieprasīta notikuma vietas apskate, kurā fiksēts ceļa zīmju Nr.533 "Dzīvojamā zona" izvietojums Satiksmes ielas un Skolas ielas teritorijā. Video ierakstā redzams, ka tas ir pietuvināts divas reizes un uzņemts ar dienesta transportlīdzekļa priekšā iebūvēto video ierīci. Dienesta transportlīdzeklis brauc pa Satiksmes ielu virzienā no Ventspils šosejas puses, Jūrmalā. No video ieraksta redzams, ka ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona" atrodas pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma. Dienesta transportlīdzeklis nogriežas Tallinas ielas virzienā, kur minētās ielas beigās redzama ceļa zīme Nr.534 "Dzīvojamās zonas beigas". Dienesta transportlīdzeklis turpina kustību pa Satiksmes ielu, virzienā no Tallinas ielas un minētajā ceļa posmā ceļa zīme Nr.534 "Dzīvojamās zonas beigas" atrodas aiz Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma (lietas 15., 26.lapa);

- izdruka no Google Maps, kur /pers. B/ atzīmēja, pa kuru maršrutu viņš pārvietojās pa Jūrmalu, un vietu, kur viņš apstājās pēc tā, kā viņa vadīto mašīnu apturēja policija, kā arī ceļa zīmes Nr.534 atrašanās vietu.

[7] Uzklausot pie administratīvās atbildības saucamas personas paskaidrojumus un liecinieku liecības, pārbaudot lietas materiālos esošos pierādījumus un izvērtējot sūdzībā izklāstītos argumentus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums atstājams negrozāms, bet /pers. B/ sūdzība noraidāma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7.1] LAPK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā; lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Likumības princips tiek nodrošināts tā, ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto lēmumu pamatotība.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar sūdzību, izlemj šādus jautājumus: 1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums; 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai; 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[7.2] Tiesa secina, ka /pers. B/ ir saukts pie administratīvās atbildības un sodīts ar naudas sodu 80 EUR apmērā par to, ka 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.09 Jūrmalā pa Satiksmes ielu no Tallinas ielas puses Skolas ielas virzienā vadīja transportlīdzekli *BMW 535* ar reģistrācijas numura zīmi / reģistrācijas numurs/, ar ātrumu 44 km/h, pie maksimālā atļautā ātruma 20 km/h, ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 21 km/h. Tādējādi /pers. B/, pārkāpjot CSN 101.punktu, ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[7.3] Tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. B/ 2018.gada 19.novembrī plkst. 16.09, Jūrmalā, pa Satiksmes ielu no Tallinas ielas puses Skolas ielas virzienā, vadīja automašīnu *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/. /pers. B/ apstrīd, ka brīdī, kad viņa vadītajam transportlīdzeklim tika fiksēts braukšanas ātrums 44 km/h, viņš atradās ceļa zīmes Nr.533 "Dzīvojamā zona" darbības zonā, kā arī nepiekrīt, ka ātrums fiksēts viņa vadītajai automašīnai. Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai /pers. B/ darbībās ir konstatējams LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[7.4] Dzīvojamā zona – apbūvēta teritorija (dzīvojamais masīvs, atpūtas vieta) vai tās daļa, kurā iebraukšana apzīmēta ar ceļa zīmi Nr. 533 (CSN 276.28.punkts), bet izbraukšana ar ceļa zīmi Nr.534 "Dzīvojamās zonas beigas". Dzīvojamā zona apzīmē vietu, no kuras sākot ir spēkā CSN prasības, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību dzīvojamās zonās. Saskaņā ar CSN 101.punktu maksimālais atļautais braukšanas ātrums dzīvojamā zonā ir 20 km/h.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 25.panta trešo daļu transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā ir paredzēta atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Ja šāds pārkāpums ir izdarīts vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.533 "Dzīvojamā zona", transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu 80 EUR apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.^{8}pantam, nepieciešams konstatēt, ka tā pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu. LAPK 149.^{8}pantā paredzētie pārkāpumi ir ar formālu sastāvu, un soda piemērošana saistīta vien ar braukšanas ātruma pārsniegšanu.

[7.5] Tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. B/, vadot automašīnu *BMW* ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā, ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

Tiesa netic /pers. B/ apgalvojumam un liecinieku liecībām, ka vadot automašīnu *BMW* protokolā norādītajā laikā un vietā, /pers. B/ brauca ar ātrumu 25-30 km/h. Noskatoties video ierakstu no policijas dienesta automašīnas, tiesa secina, ka video ieraksta 01.02 sekundē ir redzams, ka netālu no Satiksmes un Skolas ielas krustojuma virzienā no Tallinas ielas puses (policijas dienesta automašīnai pretējā braukšanas virzienā) no blakus esošās teritorijas atpakaļgaitā izbrauc transportlīdzeklis *BMW 535* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, un turpina braukt pa Satiksmes ielu. Video ierakstā 01.13 sekundē ātruma mērierīce fiksē iepriekš minētajam transportlīdzeklim, kurš tajā brīdī atrodas pirms Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma (virzienā uz Skolas ielu), braukšanas ātrumu - 44 km/h. Tāpat Satiksmes ielas labajā pusē (virzienā uz Tallinas ielu) redzama ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona", bet Satiksmes ielas kreisajā pusē aiz krustojuma ar Raiņa ielu (virzienā no Tallinas ielas puses) ir uzstādīta zīme Nr.534 "Dzīvojamās zonas beigas". Tādējādi tiesa secina, ka no video ieraksta nepārprotami izriet, ka brīdī, kad automašīnai *BMW* tika fiksēts braukšanas ātrums – 44 km/h, tā atradās pirms Satiksmes ielas un Raiņa ielas krustojuma, t.i., ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā, jo šīs zīmes darbības zonas beigas atrodas aiz Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma (virzienā no Tallinas ielas). Minēto apstiprina arī policijas darbinieka dienesta ziņojums. Turklāt no video ieraksta secināms, ka video ieraksts tika pietuvināts sešas reizes, līdz ar to ierakstā liekas, ka /pers. B/ vadītais transportlīdzeklis atrodas daudz tuvāk policijas dienesta transportlīdzeklim, nekā tas bija īstenībā.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/, apgalvojot, ka ir vadījis automašīnu ar ātrumu 25-30 km/h, mēģina izvairīties no atbildības un soda. Savukārt liecinieku liecības attiecībā par ātrumu, ar kuru brauca /pers. B/, tiesa apšauba, jo tās ir pretrunā ar lietā esošo objektīvo pierādījumu – video ierakstu no policijas automašīnas. Tāpat tiesa netic tam, ka /pers. F/ un /pers. H/ braucot mašīnā kā pasažieri uz aizmugurējā sēdekļa, visu laiku vēroja spidometru. Turklāt tiesa uzskata, ka liecinieki ir ieinteresēti sniegt liecības par labu /pers. B/. Viens no lieciniekiem ir /pers. B/ brālis, bet otrs – draugs. Turklāt liecinieku liecības ir subjektīvais viedoklis par lietā noskaidrojamiem apstākļiem, bet video ieraksts ir objektīvs un neatkarīgs pierādījums, kuram konkrētajā gadījumā ir lielāka ticamības pakāpe. Turklāt J.Kļaviņa ziņojums un administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētās ziņas par faktiem, kurus personīgi novērojuši policijas darbinieki, apliecina objektīvā pierādījumā redzamos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus.

Tiesa uzskata, ka nav nozīmes tam, kurā vietā transportlīdzeklis *BMW* tika apturēts – pirms vai pēc ceļa zīmes Nr.533. Svarīgi ir tas, kurā vietā tika fiksēts pārkāpums, un proti ātruma pārsniegšana. Konkrētajā gadījumā no video ieraksta secināms, ka braukšanas ātrums 44 km/h automašīnai *BMW* tika fiksēts, kad tā atradās kustībā ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā.

Tiesa nepiekrīt /pers. B/ viedoklim, ka ātrums 44 km/h varēja būt fiksēts transportlīdzeklim, kurš video ieraksta 16.09.04 sekundē brauc pa Satiksmes ielu virzienā uz Tallinas ielu. Video ieraksta 16.09.07 sekundē redzams, ka minētajam transportlīdzeklim iedegās "stop lukturi", jo transportlīdzeklis

piebremzēja pirms pagriezties pa kreisi uz Tallinas ielu. Līdz ar to tiesa uzskata, ka minētajam transportlīdzeklim nevarēja būt fiksēts braukšanas ātrums – 44 km/h. Turklāt tiesa secina, ka ātrums 44 km/h samazinās pakāpeniski un pazūd vispār, kad no videokameras redzesloka pazūd automašīna *BMW*. Turklāt, kad videoierakstā redzamais ātrums sāka samazināties, uz ceļa citu transportlīdzekļu, izņemot *BMW*, nebija.

[7.6] Tiesas sēdē /pers. B/ iesniedza izdruku no Google Maps, kurā norādījis maršruts, pa kuru viņš brauca pa Jūrmalu 2018.gada 19.novembrī, un paskaidroja, ka, izbraucot no daudzdzīvokļu mājas pagalma, kas atrodas Raiņa ielā, caur citu daudzīvokļu namu pagalmiem viņš izbrauca uz Tallinas ielu, ielas beigās apgriezās un atpakaļgaitā izbrauca uz Satiksmes ielu. /pers. B/ apgalvo, ka brauca, ievērojot visas ceļa zīmes, bet visā maršrutā ceļa zīmes Nr.533 un Nr.534 nebija redzējis, izņemot zīmi Nr.534, kas ir uzstādīta pirms Satiksmes un Raiņa ielu krustojuma. Liecinieki tāpat liecināja, ka, braucot pa minēto maršrutu, viņi sekoja ceļa zīmēm, bet ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" un "Dzīvojamās zonas beigas" nekur nebija redzējuši. Taču tiesa apšauba /pers. B/ liecību ticamību un uzskata, ka minētais maršruts ir izdomāts. Lietas materiālos nav objektīvu pierādījumu tam, ka /pers. B/ brauca pa šo maršrutu. Turklāt liecinieks /pers. H/ liecināja, ka kādu brīdi viņi izmantoja navigāciju (Google Maps vai Waze) mobilajā telefonā un tas viņiem palīdzēja izbraukt uz Satiksmes ielu. Tiesa uzskata, ka, ja jaunieši būtu izmantojuši navigāciju, tad izbraucot no mājas pagalma, kas atrodas Raiņa ielā, navigācija viņiem neļautu pagriezties pa labi un braukt pa Tallinas ielu līdz Satiksmes ielai, jo saskaņā ar Google Maps šis ceļš ir vienvirziena un braukt pa to ir atļauts tikai pretējā virzienā (no Satiksmes ielas uz Artilērijas ielas pusi). Navigācija norādītu, ka no daudzīvokļu namu pagalma drīkst pagriezties tikai pa kreisi. Līdz ar to, tiesa secina, ka /pers. B/, vadot automašīnu *BMW*, nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumus, braucot vienvirzienā ceļā pretējā braukšanas virzienā. Lai, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumus, nokļūtu līdz tai vietai, kur /pers. B/ vadīto automašīnu *BMW* fiksēja policijas automašīnas videokamera, tad no daudzīvokļu namu pagalma viņam vajadzēja pagriezties pa kreisi un braukt pa Tallinas ielu līdz Artilērijas ielai. Pagriežoties uz Artilērijas ielu aiz krustojuma ar Pļaviņu ielu atrodas ceļa zīme Nr.533 "Dzīvojamā zona" (tas redzams Google Maps un minēts iestādes lēmumā; skat. sprieduma 3.2. punktu). Līdz ar to tiesa secina, ka, lai nokļūtu līdz Tallinas ielas un Satiksmes ielas krustojumam, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumus, /pers. B/ vajadzēja braukt pa Artilērijas ielu, turklāt ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā, tad pagriezties uz Satiksmes ielu un braukt līdz Tallinas ielai. Šajā ceļa posmā nav ceļa zīmes Nr.534, kas norādītu uz ceļa zīmes Nr.533 darbības zonas beigām. Tātad, ja /pers. B/ vadītu transportlīdzekli nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus, viņš ieraudzītu, ka brauc ceļa zīmes Nr.533 darbības zonā.

Neskatoties uz to, ka /pers. B/ un liecinieku liecības kopsakarā sakrīt, tomēr tiesa uzskata, ka /pers. B/ ir ieinteresēts sniegt nepatiesas ziņas, lai izvairītos no atbildības un soda, un viņa paskaidrojumi ir saskaņoti ar liecinieku liecībām. Līdz ar to tiesa secina, ka viens /pers. B/ izdarītais CSN pārkāpums, kad viņš izbrauca uz vienvirziena ceļu, kustība pa kuru ir atļauta tikai viņam pretējā braukšanas virzienā, sekmēja LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Respektīvi, ja /pers. B/, izbraucot no mājas pagalma, veiktu pagriezienu pa kreisi, viņš redzētu ceļa zīmes Nr.533 un Nr.534 (atrodas Tallinas ielas labajā pusē pirms krustojuma ar Artilērijas ielu). Bez tam tiesa uzskata, ka ceļš, pa kuru /pers. B/ pēc viņa vārdiem it kā bija izbraucis no mājas pagalma, nav domāts transportlīdzekļiem, bet gājējiem. Ja šis ceļš būtu domāts braukšanai ar transportlīdzekļiem, tad izbraucot no pagalma, būtu izvietota ceļa zīme, kura norādītu, kas tas ir vienvirziena ceļš un pagrieziens ir iespējams tikai pa kreisi.

[7.7] Tiesa uzskata, ka piedalīšanās ceļu satiksmē prasa nepārtrauktu uzmanību, lai ceļu satiksmes dalībnieks būtu gatavs izpildīt CSN noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, izpildīt policijas darbinieku un to personu norādījumus, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī ievērot luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Kaut no /pers. B/ paskaidrojumiem izriet, ka maršrutā, pa kuru brauca, viņš nebija redzējis ceļa zīmes Nr.533 un Nr.534, tiesa uzskata, ka tas nenozīmē, ka šajā maršrutā minēto ceļa zīmju nav bijis. Neskatoties uz to, ka /pers. B/ nevarēja paskaidrot, pa kādu ceļu viņš atbrauca uz Raiņa ielu Jūrmalā, apskatot Google Maps un policijas video ierakstu (otrais video ieraksts uz diska) tiesa secina, ka neatkarīgi no tā, pa kādu ceļu /pers. B/ nokļuva līdz šai mājai, jebkurā gadījumā iebraucot dzīvojamā teritorijā, visos piebraucamos ceļos ir uzstādītās ceļa zīmes Nr.533 un Nr.534, kuras viņam vajadzēja redzēt. Līdz ar to tiesa secina, ka piedaloties ceļu satiksmē, transportlīdzekļa vadītājam neatkarīgi no blakus apstākļiem, ir jāizpilda CSN prasības, un proti, rūpīgi jāseko ceļa zīmēm.

[7.8] Tiesa uzskata, ka administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā, /pers. B/ ir izdarījis aiz neuzmanības, jo neuzmanīgi sekojot ceļa zīmēm, izbrauca uz ceļa, kur darbojas ceļa zīme Nr.533, un pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu. Tas, ka /pers. B/ administratīvo pārkāpumu ir izdarījis aiz neuzmanības, tiesas ieskatā neatbrīvo viņu no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu, jo saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama arī prettiesiska aiz neuzmanības izdarīta darbība.

[7.9] Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem /pers. B/ vaina pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi. Tiesa pierādījumus vērtē saskaņā ar LAPK 244.pantu un uzskata, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami un tie ir pietiekami, lai atzītu, ka administratīvais pārkāpums ir pierādīts.

[8] Sūdzībā par iestādes lēmumu un sniedzot paskaidrojumus tiesas sēdē /pers. B/ izteica sūdzības par policijas darbinieku rīcību, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu. /pers. B/ paskaidroja, ka pēc apturēšanas viņam netika izskaidrots, sakarā ar kādu pārkāpumu viņu apturēja, kategoriski iebilda piezīmes ierakstīšanai protokolā, viņam netika uzrādīts video ieraksts ar it kā konstatēto pārkāpumu, netika izskaidrotas viņa tiesības, paskaidrojuma veidlapu iedeva tikai pēc viņa vairākkārtēji izteiktiem lūgumiem, kā arī policijas darbinieki nepaņēma paskaidrojumus no mašīnā esošiem pasažieriem.

Tiesa secina, ka izņemot /pers. B/ paskaidrojumu un liecinieku tiesas sēdē sniegtās liecības, lietas materiālos nav citu pierādījumu tam, ka sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieki pārkāpa procesuālo kārtību. No policijas inspektora J.Kļaviņa ziņojuma izriet, ka šādi pārkāpumi netika pieļauti. Iestādes lēmumā policijas darbinieku rīcība sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, netika pietiekoši izvērtēta, kaut gan uz policijas darbinieku pārkāpumiem /pers. B/ jau bija norādījis sūdzībā par pirmo lēmumu. Tiesai nav pamata apšaubīt /pers. B/ apgalvojumu, ka procesuālie pārkāpumi no policijas darbinieku puses tika pieļauti, jo tas secināms arī no J.Kļaviņa 19.11.2018. ziņojuma (skat. sprieduma 6.4. punktu). J.Klaviņš ziņojumā norādījis, ka "vadītājs izlasīja protokolu un pašrocīgi tajā uzrakstīja, ka protokolam nepiekrīt (vietā, kur ir rakstīts, ka viņam tiesības netika izskaidrotas, viņš vadītājam paskaidroja, ka līdz tam viņi vēl netika)". No tā tiesa secina, ka tiesības /pers. B/ tika izskaidrotas tikai pēc lēmuma par soda uzlikšanu pieņemšanas.

Tāpēc tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā netika ievērota administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas kārtība. LAPK 248.panta trešā, ceturtā un piektā daļa nosaka, ka protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260.pantā, un par to izdara ierakstu protokolā. Personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu. Protokolu paraksta ne tikai persona, kas to sastādījusi, un persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, bet arī liecinieki un cietušie, ja tādi ir.

Tiesa uzskata, ka personai ir tiesības zināt, kādā sakarā viņš tiek apturēts un par kādu pārkāpumu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Policijas darbiniekam, konstatējot pārkāpumu, obligāti jāpaziņo personai par pārkāpuma būtību, jāizskaidro personas tiesības un jādod tai iespēja sniegt savu paskaidrojumu par pārkāpumu. Tikai izvērtējot visus šos apstākļus, policija var pieņemt lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pārkāpumu, uzliekot par to sodu. No administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PG399704 redzams, ka ailē, kur jābūt pārkāpēja parakstam par to, ka viņam ir izskaidrotas tiesības, /pers. B/ uzrakstījis piezīmi, ka protokolam viņš nepiekrīt, viņam netika uzrādīts video ieraksts un netika izskaidrotas tiesības. Turklāt protokolā ir norādīts, ka liecinieku šim pārkāpumam neesot bijis. Tiesa uzskata, ka visi šie pārkāpumi varēja būt pieļauti, izņemot video ieraksta demonstrēšanu /pers. B/. Jo no liecinieka /pers. F/ liecībām izriet, ka /pers. B/ lūdza policijas darbiniekiem un uzrādīt viņam video ierakstu, un kaut ko viņi skatījās. Policijas darbinieks J.Kļaviņš dienesta ziņojumā arī minējis, ka /pers. B/ tika uzrādīts fiksētā administratīvā pārkāpuma video ieraksts. Tiesa uzskata, ka minētie pārkāpumi ietekmēja /pers. B/ tiesības uz aizstāvību protokola sastādīšanas brīdī.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšana ir iestādes procesuāla darbība. Protokolam kā vienam no pierādījumiem, lai to vēlāk varētu izmantot lietā, jābūt sastādītam precīzi. Ja, sastādot protokolu, tiek pieļautas tā noformēšanas kļūdas, tās ir procesuālās kļūdas administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros. Tādējādi tās vērtējamas pēc vispārējiem procesuālo kļūdu novērtēšanas kritērijiem. Proti, procesuāla pārkāpuma ietekme uz gala lēmumu lietā jāvērtē atkarībā no tā, vai tas ir būtisks vai nav. Tikai būtiski procesuālie pārkāpumi ietekmē galīgā lēmuma saturu. Tas ir, attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmējis vai varējis ietekmēt lēmuma saturu. Tas nozīmē, ka ne katra nepilnība administratīvā pārkāpuma protokolā ir atzīstama par tādu, kas ietekmē šā dokumenta juridisko spēku. Ja arī tiek pieļauta neliela kļūda, tad tas nevarētu būt par iemeslu, lai lēmumu atzītu par prettiesisku.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā trūkumi nav uzskatāmi par tādiem, kas varētu ietekmēt iestādes lēmuma tiesiskumu un izraisīt tā atcelšanu, jo

turpmāk lietvedības gaitā tie tika novērsti, dodot /pers. B/ iespēju realizēt savas tiesības uz aizstāvību, un proti, iepazīties ar lietas materiāliem, sniegt savus paskaidrojumus, pārsūdzēt lēmumus. Turklāt tiesa vērtē pašu administratīvo pārkāpumu pēc būtības un policijas darbinieku rīcībā konstatētie procesuālie pārkāpumi neietekmē /pers. B/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un neizslēdz iegūto pierādījumu ticamību un pieļaujamību šajā lietā.

[9.] Tiesa secina, ka /pers. B/ sūdzības par augstākās iestādes lēmumu saturs pēc būtības atkārto sūdzību par amatpersonas lēmumu. Tiesa pievienojas augstākās iestādes lēmumā norādītajai motivācijai un, atzīstot to par pareizu un pilnībā pietiekamu, saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu to neatkārto. Tāpat tiesa atzīst, ka /pers. B/ piemērotais naudas sods 80 EUR apmērā atbilst LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā sankcijā noteiktajam.

Tiesa uzskata, ka pie šādiem apstākļiem nav nepieciešams vērtēt visus sūdzības iesniedzēja norādītos un iestādes lēmumā izklāstītos argumentus, jo tādējādi tiks ievērots procesuālās ekonomijas princips. Turklāt saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums).

Turklāt tiesai nav pienākuma piekrist pie administratīvās atbildības sauktās personas viedoklim un iegūto pierādījumu vērtējumam, jo tiesības vērtēt pierādījumus un izdarīt secinājumus piešķirtas tikai tiesai.

[10] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka augstākās iestādes lēmums ir likumīgs un pamatots. Līdz ar to saskaņā ar LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu iestādes lēmums par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu atstājams negrozīts, bet /pers. B/ sūdzību ir jānoraida.

Pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2018.gada 17.decembra lēmumu Nr.1644, ar kuru atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora J.Kļaviņa lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PG399704, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rēzeknes tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019.gada 8.aprīļa.

Tiesnesis I.Dzindzuks